

Č. 3989.

Školství: Zrušená třída definitivní na veřejné škole národní není nahrazena zřízením třídy zatímní (§ 7 zák. č. 226/1922).

(Nález ze dne 6. října 1924 č. 17.059.)

Prejudikatura: Boh. 3988 adm.

Věc: Obecní zastupitelstvo a místní školní rada v R. (adv. Dr. Jos. Eckstein z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran zrušení třídy na obecné škole.

Výrok: Stížnost, pokud podána jest obecním zastupitelstvem, odmítá se jako nepřípustná; ke stížnosti místní školní rady zrušuje se naříkané rozhodnutí pro nezákonnost.

Důvody: Předseda zšr-y v Praze rozhodnutím ze 6. dubna 1922 zrušil podle § 9 zák. z 3. dubna 1919 č. 189 Sb. k návrhu zsv-u koncem školního roku 1921/22 na veř. obecné škole s německou řečí vyučovací v R. čtvrtou definitivní třídu postupnou, poněvadž další trvání její není odůvodněno počtem žactva podle § 11 zák. z 2. května 1883 č. 53 ř. z.; neboť jeho průměrný počet ve tříletí 1919/20 až 1921/22 jest pouze 193, ve škol. roce 1921/22 pak poklesl počet žactva na 184.

Rozhodnutím z 19. ledna 1923 povolila zšr v dohodě se zsv-em v Praze, aby při uvedené škole na dobu do konce kalendářního roku 1923 byla zřízena IV. zatímní třída postupná. Rekurs proti prvému rozhodnutí byl nař. rozhodnutím zamítnut jako neodůvodněný, poněvadž právě uvedeným výnosem zšr-y byla na zmíněné škole zřízena čtvrtá zatímní třída postupná, takže škola ta má nyní stejný počet tříd jako před redukcí, ačkoli má pouze 163 dětí.

O stížnosti uvážil nss takto:

I. — —

II. Pokud stížnost je podána jménem mšr-y, o jejíž legitimaci soud nemá pochybnosti, shledal nss stížnost důvodnou z těchto úvah:

Nss může podle §§ 2, 5, 6, 7a 18 svého zák. toliko zkoumati, zda nař. rozhodnutí tak, jak vydáno bylo v mezích stížných bodů stranou formulovaných, je ve shodě se zákonem. Jelikož žal. úřad rekurs st-lky zamítl je d i n é z důvodu právě uvedeného, brojí také stížnost jenom proti tomuto důvodu a může i nss v daném případě také jenom zkoumati, zda t e n t o výrok žal. úřadu jest po právu. V této souvislosti nebylo tedy třeba zkoumati ani, zda žal. úřad měl — rozhoduje o rekursu do rozhodnutí zšr-y vydaného před vydáním zák. z 13. července 1922 č. 226 Sb., již z a p l a t n o s t i tohoto zák. — povinnost řídit se předpisy tohoto zák., a jaký význam po případě pro daný spor má předpis § 7, odst. 2 tohoto zák. č. 226/22, a mohl se nss omeziti toliko na posouzení, zda okolnost, že na škole místo zrušené definitivní třídy postupné byla zřízena dočasně zatímní třída postupná, skutečně činí rekurs bezdůvodným.

V tomto směru stížnost tvrdí, že dočasné zřízení zatímní třídy nenahraňuje zrušenou třídu definitivní a že nejsou st-lé tímto opatřením uspokojeni, poněvadž postavení třídy prozatímní je zcela jiné než třídy

definitivní; a to tím spíše, když zatímní třída byla povolena jen do konce kalendářního roku 1923.

Tento názor stížnosti jest správný, neboť definitivní třída postupná, trvající nezměněně a bez časového omezení dále až do případného výslovného zrušení, které jest vázáno na zvláštní zákon. podmínky, není v ohledu právním nahrazena pouhou třídou zatímní povolenou pouze na určitou dobu, jejíž případné další povolení jest nejisté a do značné míry ponecháno úvaze úřadu mimo okruh právních nároků stěžující si strany.

O okolnost tuto, v nař. rozhodnutí jediné uvedenou, samu o sobě tedy nelze výrok o domnělé bezdůvodnosti rekursu opřít; proto bylo nař. rozhodnutí, stojící zřejmě na opačném stanovisku a neuvádějící nic jiného na odůvodnění zamítavého vyřízení rekursu, k jehož četným námitkám žal. úřad stanoviska vůbec nezaujal, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 3990.

Obecní samospráva. — Státní občanství: Byla-li určitá osoba příslušným orgánem obce ustanovena »definitivně ve službě obce... na revers, že naučí se jazyku čsl. do 6 měsíců...«, vznikl tím definitivní poměr služební pod podmínkou rozvazovací.

(Nález ze dne 6. října 1924 č. 17.130.)

Věc: Berta St. v B. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu vnitra stran státního občanství.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Pro řešení tohoto sporného případu přicházejí v úvahu dva dekrety upravující služební poměr st-lich k městské radě b-ské:

1. dekret vládního komisaře z 8. ledna 1919 č. 233 pres. tohoto znění (výtah):

»K Vaší žádosti z 30. října 1918 ustanovuji Vás definitivně ve službě zemského hlavního města B., a to na základě usnesení obecní rady z 2. listopadu 1918 a usnesení měst. rady z 5. listopadu 1918 na revers, kterým jste se zavázala, naučiti se jazyku česk. k potřebám služby do 6 měsíců, t. j. do konce května 1919.

Kdybyste do 6 měsíců nenabyla dostatečné znalosti jazyka českého, pozbyla byste práv spojených s definitivním ustanovením«;

2. dekret měst. úřadu v B. z 9. června 1921 č. 2610:

»K Vaší žádosti z 9. dubna 1921 usneslo se měst. zastupitelstvo zemsk. hl. města B. ve svém sezení dne 13. května 1921, aby definitiva udělená č. 233 pres./19 s podmínkou naučiti se jazyku českému stala se definitivou bezpodmínečnou. Jmenujete se tedy definitivní oficiantkou a zařadíte se do IV. stupně této kategorie městských úředníků ode dne 1. září 1919...«.

Podáním z 20. dubna 1923 domáhala se st-lka u zsp-é v B. potvrzení státního občanství čsl., jehož prý nabyla dle § 10 zák. z 5. prosince 1896 č. 222 ř. z. tím, že byla v listopadu 1918 ustanovena definitivní